

F. t. l. vedr. visse forbrugeraftaler

Til lovforslag nr. L 97. Skriftlig fremsættelse (17. december 2008)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter)

(Lovforslag nr. L 97).

Formålet med lovforslaget er at forbedre forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med løbende kontraktforhold, således at forbrugerne normalt ikke bindes af langvarige kontrakter, som det på tidspunktet for aftalens indgåelse er vanskeligt at overskue konsekvenserne af.

Det foreslås, at der fastsættes generelle regler om en længste bindingsperiode og et længste opsigelsesvarsel i aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser.

Ved aftaler om løbende levering forstås aftaler, der indebærer, at den erhvervsdrivende over en periode skal levere varer eller tjenesteydelser, herunder eksempelvis stille visse faciliteter eller lignende til rådighed for forbrugeren.

Efter den gældende forbrugeraftalelov er kun visse særlige typer af løbende forbrugeraftaler omfattet af en regel om bindingsperioder og opsigelsesvarsler. Det gælder bl.a. aftaler om vagt eller redningstjeneste, om undervisning og om revisionsvirksomhed. Ved sådanne aftaler kan forbrugeren efter lovens § 25, stk. 1, maksimalt bindes i et år, og for aftaler om bl.a. avisabonnementer gælder efter § 25, stk. 2, at forbrugeren maksimalt kan bindes i et halvt år.

For aftaler, som ikke er omfattet af den gældende § 25 i forbrugeraftaleloven eller af særlige regler om bindingsperioder i anden lovgivning, gælder, at de alene vil kunne tilsidesættes i medfør af aftalelovens almindelige regler om urimelige aftalevilkår.

Efter aftalelovens § 38 c, jf. § 36, kan en forbrugeraftale ændres eller tilsidesættes helt eller delvist, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Det samme gælder, hvis det vil bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende.

Vurderingen af, om et aftalevilkår om bindingsperiode eller opsigelsesvarsel er i strid med aftalelovens § 38 c, jf. § 36, vil bero på en konkret vurdering af det samlede aftaleforhold. Spørgsmålet har i praksis givet anledning til en række sager ved Forbrugerklagenævnet og domstolene, og ifølge Forbrugerombudsmanden modtager man et betydeligt antal klager og andre henvendelser hvert år vedrørende spørgsmålet om bindingsperioders og opsigelsesvarslers længde.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at der er behov for at skabe en klarere retstilstand på dette område og derved mindske usikkerheden om retstilstanden og begrænse antallet af tvister.

Forslaget er udarbejdet på baggrund af drøftelser med berørte myndigheder og organisationer og i lyset af de høringssvar, Justitsministeriet har modtaget i forbindelse med en høring over et udkast til lovforslag.

Det foreslås på denne baggrund, at forbrugeren som hovedregel skal kunne opsiges en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse. Det vil i praksis indebære, at forbrugeren vil kunne komme ud af kontrakten efter 6-7 måneder.

I praksis betyder forslaget, at den maksimale bindingsperiode for de aftaletyper, som efter gældende ret har været omfattet af forbrugeraf-